Sportul Brãilean

An 5. Nr.5 Apariţie anuală Noiembrie 2013

Publicaţie realizată de Direcţia Judeţeană pentru Sport şi Tineret Brăila

"Eu nu fac lucrurile cu jumătate de inimă.
Fiindcă ştiu că dacă le fac aşa,
atunci mă pot aştepta la jumătăţi de rezultate."
Michael Jordan

Articole despre ramurile sportive:

Kaiac-Canoe
Atletism
Rugby
Handbal
Baschet
Fotbal
Sportul pentru Toţi

MINISTERUL TINERETULUI ŞI SPORTULUI

Publicaţie realizată sub patronajul
Academiei Olimpice Române -
filiala Brăila

SUMAR

- Pagina 3 - Interviu cu Cătălina Căşaru
- Pagina 5 - Istoria kaiacului brăilean (II)
- Pagina 6 - Olimpiada, un vis special pentru un copil special
- Pagina 7 - Alarmă pentru rugby-ul brăilean!
- Pagina 8 - INFO PLUS
- Pagina 9 - Brăila, izvor de talente în handbal
- Pagina 10 - Rugul pasiunii pentru fotbal
- Pagina 11 - Orizont 64 în alb şi negru
- Pagina 12 - Baschet cu inima întreagă
- Pagina 13 - H.C. Dunărea - Drumul anevoios către podium
- Pagina 14 - Dicţionar olimpic: Torţa şi flacăra olimpică
- Pagina 15 - Nicolae Rainea- cel mai bun arbitru român din istorie împlineşte 80 de ani

RESTAURANT ** SPORT BRAILA

ADRESA: Str. Băii, nr. 2 (Colţ cu str. Braşoveni)
TELEFON: 0239-613870;
FAX: 0239-612006
MOBIL: 0755153092
NR. DE LOCURI: 100 locuri
SALON DE PROTOCOL: 20 locuri

HOTEL ** SPORT BRAILA

ADRESA:Str. Dimitrie Bolintineanu, nr. 2 (lângă Cinematograful Central)
TELEFON: 0239-611346;
FAX: 0239-612006
MOBIL: 0755153091
CAPACITATE: 47 locuri (25 camere single, duble şi 1 apartament)
BUFET: 25 locuri
SALON DE PROTOCOL: 12 locuri

Servicii complete la preţuri accesibile

Bursa ideilor:

Clubul Oamenilor de Sport

de **Mircea Cărbunaru**

Ideea unui club al oamenilor implicaţi în activitatea sportivă a apărut în anul 2009. Atunci s-a făcut inaugurarea clubului la Hotelul Sport însă vremurile complicate din ultimii ani au făcut ca interesul oamenilor de sport să fie scăzut faţă de o astfel de idee.

Instituţia pe care o reprezentăm a rămas însă consecventă ideii apariţiei unui club hobbyst şi până la sfârşitul anului 2013 dorim să acţionăm pentru a resuscita acest proiect. Da, un proiect cu bătaie lungă care să poarte numele **Clubul Oamenilor de Sport**. Iată de ce pledăm în favoarea lui:

În primul rând pentru că în sport există oameni cu interese profesionale şi extraprofesionale comune care pot progresa în munca lor dacă schimbă idei şi experienţe cu cei care desfăşoară aceleaşi activităţi. Dacă punem la socoteală că în România nu se investeşte suficient în pregătirea resurselor umane din orice domeniu, probabil că vom ajunge cu toţii la concluzia că acest club este o oportunitate de a îmbunătăţi ceva în sportul brăilean.

În al doilea rând, lasând la o parte aspectul strict profesional al discuţiei, ne-am gândit că oamenii din sport au dreptul de a avea un loc al lor în care să se "respire acelaşi aer" şi în care se pot împărtăşi aceleaşi pasiuni fiindcă, ştim cu toţii, sportul se face mai întâi din pasiune. Orice sportiv sau antrenor de aici porneşte în cariera proprie. La urma urmei, ce este rău în a pregăti un loc în care cei care muncesc sau au muncit în domeniul sportiv pot bea o cafea departe de forfota străzii, pot urmări gratuit o emisiune sportivă, pot citi un ziar de profil sau o revistă precum **Sportul Brăilean**, pot conversa cu alte persoane interesate în egală măsură de sport, pot asculta opiniile avizate ale unor oameni cu experienţă bogată în domeniul sportiv, pot avea acces gratuit la o conexiune Wi-Fi pentru a naviga pe internet cu laptop-ul sau tableta PC din dotare (aşa cum am vazut că se întâmplă în ţările care au o civilizaţie a sportului mai avansată ca a noastră)?

Acest loc există deja la **Hotelul Sport** însă orice loc nu este decât un simplu reper geografic dacă nu este şi însufleţit de oameni. Prin urmare, **omule de sport**, vino şi revendică-ţi locul, **locul tău**, pe care îl meriţi fiindcă slujeşti o pasiune. Noi vom încerca să te facem să te simţi mândru că porţi în buzunar legitimaţia de membru al **Clubului Oamenilor de Sport**.

“Educația mea nu ar avea nici o valoare dacă nu aș fructifica ce am învățat în ultimii 13 ani în America”

Interviu realiizat de Mircea Cărbunaru

Acest interviu s-a născut din ideea că sportul brăilean are multe lucruri de învățat de la sportivi care au luat contactul cu sportul de performanță din țările avansate în acest domeniu. Discuția cu brăileanca noastră Cătălina Căşaru, fostă sportivă de excepție, nu s-a purtat ușor fiindcă, de cele mai multe ori distanța creează impedimente pe care Facebook-ul sau e-mail-ul nu le pot surmonta. Cătălina este un interlocutor cu personalitate, cu replică și de o francheță dezarmantă. A învățat să gândească așa în Statele Unite, să spună direct ceea ce nu îi convine și să nu se formalizeze atunci când e vorba de principii. Vă lăsăm să descoperiți opiniile sale care ne relevă că mai avem de făcut multe pentru sportul de performanță. **[M.C.]**

Mircea Cărbunaru: Când începi o discuție cu o personalitate sportivă, primul gând te duce către începuturi. De multe ori nimeni nu știe mai nimic despre perioadele vechi din cariera unui sportiv de înaltă performanță. Cătălina Căşaru cum a început activitatea sportivă?

Cătălina Căşaru: Am început înotul la vârsta de 3 ani și 9 luni, la Brăila, sub îndrumarea dl. profesor Teodor Lucian, după care am continuat cu d-na profesor Predescu Viorica pentru o scurtă perioadă de timp. Pentru că și sora mea practica înotul cu dl. profesor Stoicescu Valeriu, părinții au insistat ca eu și sora mea să participăm în aceeași grupă pentru a avea același program. De la vârsta de 6 ani am început să particip la orele pregătitoare ale domnului profesor Stoicescu după care, în clasa întâi a actualului Liceu cu Program Sportiv Brăila, grupa clasa IA a fost repartizată d-nei Profesor Gabriela Stoicescu-Clinciu din care am făcut și eu parte.

Mircea Cărbunaru: ... și din acel moment ai intrat în "familia ... sportivă" a antrenorilor Stoicescu...

Cătălina Căşaru: Da, din clasa I până la 21 de ani m-am pregătit cu ambii antrenori, Stoicescu Valeriu și Stoicescu Gabriela. Deși în acte doamna profesor Stoicescu-Clinciu Gabriela figura ca antrenoare a mea, țin să menționez că antrenamentele le-am făcut cu ambii antrenori și că îi consider pe amândoi antrenorii mei. Pe parcursul carierei mele sportive am reprezentat atât LPS Brăila cât și CSM Brăila, deși am fost încurajată de fostul director de la LPS Brăila la acea vreme, Puiu Vasile, să mă transfer la clubul Dinamo după terminarea liceului. La momentul respectiv CSM Brăila nu avea secție de înot și, ca urmare, înotătorii brăileni erau “încurajați” să se transfere la alte cluburi din țară care aveau “posibilități” de a susține seniori... Abia în 1998, CSM Brăila a înființat o secție de înot și am fost printre primii înotători care au făcut parte din această secție.

(Continuare în pagina 4)

Profil

Nume și Prenume: Căşaru Cătălina Monica

Data și locul nașterii: 26 Ianuarie, 1979, Brăila

Cariera sportivă

Activitatea sportivă din România:

1992: debut internațional la Campionatul European de Juniori II din Ungari. - locul 3: 400 liber

1993: Campionatul European de Juniori, Istanbul, Turcia - Locul 2: 400 mixt, 4x100 mixt; - Locul 3: 200 mixt; - Cea mai bună sportivă a orașului Brăila

1993:Campionatul Balcanic de Juniori, Sandanski, Bulgaria - 5 titluri balcanice: 100, 200 spate, 200, 400 mixt, 4x100 mixt (record național și balcanic)

1994:Campionatul European de Juniori, Pardubice, Cehia - Locul 1 și Campioană European de Juniori: 200 mixt; - Locul 3: 400 mixt, 100 spate, și 4x100 mixt; - Cea mai bună înotătoare a orașului Brăila

1994: Balcaniada de Juniori, București, România - 5 titluri Balcanice: 100, 200 spate, 200, 400 mixt, și 4x100 mixt

1995: Campionatul European de Seniori - locul 8: 100 m Spate

1995: Campionatul Balcanic de Seniori, Sofia, Bulgaria - 5 titluri balcanice

1996: Jocurile Olimpice, Atlanta, USA - Locul 14, 200m Spate; - Locul 17 4x100 m Mixt cu record național; - Locul 2 în clasamentul celor mai buni sportivi brăileni

1996: Balcaniada de Seniori, Sofia, Bulgaria - 5 Titluri Balcanice: 100, 200 m Spate, 200, 400 Mixt, 4x100 Mixt

1997: Campionatul European de Seniori, Sevillia, Spania - Locul 8 - 100 m spate

1998: Campionatul Balcanic Seniori, Sofia, Bulgaria - Campioană Balcanică 400 mixt, 4x200 liber; - Vicecampioană Balcanică: 200 spate, 200 mixt

1998: Cupa țărilor Latine, Lisabona, Portugalia - Locul : 4x200 liber

1999: Campionatul Mondial Universitar , Palma de Mallorca, Spania - Vicecampioană Mondială Universitară 400 m mixt

Activitatea sportivă la Universitatea din Alabama:

2000: Most dedicated swimmer and All-American mention, All-Academic mention - Recordul Universității la 400 mixt

2001: Most dedicated swimmer, All- Academic mention.

2002: Balcaniada Seniori, Volos, Grecia - Locul 3: 200 spate, 400 mixt

2003: All-American mention, All - Academic mention.

Urmare din pagina 3

"Educația mea nu ar avea nici o valoare dacă nu aș fructifica ce am învățat în ultimii 13 ani în America"

Mircea Cărbunaru: Așadar, Cătălina Căşaru a ales să rămână în Brăila iar apoi să treacă peste ocean, în Statele Unite...

Cătălina Căşaru: Am plecat din cauza dezinteresului total pentru sportivi din partea Federației Române de Natație dar și a organizațiilor sportive locale (CSM Brăila) de a-mi recunoaște în totalitate munca pentru România și Brăila. M-am hotărât să plec în 1998, după ce am început să fiu recrutată de unele universități din Statele Unite la care deja concurau și alți înotători români. Deși nu eram convinsă că vreau să plec, în 1999, cu toate că mi-am făcut barem de Campionatele Mondiale, Federația a hotărât ca eu să nu fac parte din lotul național, în favoarea altei sportive, deși performanța mea la 400 mixt era mai bună decât ale respectivei sportive. Bineînțeles că dezamăgirile au fost foarte mari. La momentul respectiv era clar că rezultatele mele nu vor fi niciodată apreciate.

Revenind la plecarea mea, așadar, m-am ambiționat am dat 2 teste (SAT și TOEFL) în limba engleză și am plecat pe data de 23 August 2000 să studiez la Universitatea din Alabama, din orașul Tuscaloosa. Restul e istorie și nu am nici un regret că am plecat.

Mircea Cărbunaru: Se poate vorbi de o cauză a acestor neînțelegeri atât cu Federația cât și cu clubul brăilean?

Cătălina Căşaru: Analizând în retrospectivă, cred că era mult mai bine dacă nu menționăm nimănui de intenția mea de a pleca în Statele Unite, astfel nu aș fi avut neplăceri atât cu FRN cât și cu CSM Brăila.

Presupun că cele două organizații (FRN și CSM) nu au vrut să investească într-un sportiv asupra căruia nu aveau control în pregătire, deși am reprezentat CSM Brăila la naționalele de natație în vara anilor: 2001, 2002, 2003 și 2005 și după cum am reprezentat și România la Balcaniada de Seniori din 2002 la Volos, Grecia. În timpul anilor cât am înotat în America, deși CSM Brăila cât și FRN au beneficiat de fonduri de la buget și de pe urma performanțelor mele, eu nu am fost suficient susținută de cele două organizații. Între 1998-2000, CSM Brăila a investit totuși în câteva cantonamente și medicație. Vreau să menționez, că pe parcursul anilor petrecuți la CSM Brăila, nu am beneficiat de indemnizație sportivă, masă sau echipament sportiv. Premierile după campionatele naționale erau făcute după un anumit procentaj hotărât ad-hoc. Deci munca mea nu era răsplătită 100% după naționale și eu nu am înțeles lucruri care sfidau raționalul: îți dăm ceva dar nu cât meriți pentru că ai prea multe medalii. Așadar performanța sportivă în Brăila și România, la vremea respectivă, nu era recunoscută în totalitate și de cele mai multe ori, sportivii se confruntau cu un sistem rigid și arbitrar.

Mircea Cărbunaru: În ceea ce privește CSM Brăila, vă asigur că lucrurile nu mai stau la fel și în prezent... să trecem însă peste "zonele gri" și să ne oprim puțin asupra impactului pe care l-a avut sportul american asupra sportivei Cătălina Căşaru, după sosirea în Statele Unite... Un sportiv de înaltă performanță venit din spațiul Europei de Est, care ia contact pentru prima oară cu sistemul sportiv american, ce impresii are?

Cătălina Căşaru: Impactul a fost destul de dur, cu antrenamente la 6 dimineața, cu concursuri aproape în fiecare weekend și 15 concursuri în fiecare an (comparativ, în România participam poate la 2-4 concursuri pe an). Responsabilitățile au fost mari: antrenament, școală, antrenament, teme. A fost un program încărcat de la 6 dimineața până la 10 seara și de cele mai multe ori copleșitor, dar m-am adaptat și am continuat activitatea. Am continuat să învăț foarte mult de la antrenorii americani legat de tehnică, starturi și întoarceri.

În același timp era o plăcere să mergi la antrenament unde ventilația în bazin funcționa corespunzător, iarna era căldură în incinta bazinului, publicul respecta orele de recreere, apa era ținută constat la o temperatură adecvată antrenamentului și în fiecare an am primit mai mult echipament de la The University of Alabama decât în 4 ani de la echipa națională a României.

Mircea Cărbunaru: Iată că ne-am apropiat de momentul actual. Ce face Cătălina Căşaru în prezent? Presupun că sportul este încă dominanta absolută a vieții de zi cu zi...

Cătălina Căşaru: În prezent sunt profesoară de Sănătate și Performanțe Sportive la o Universitatea din Statul Georgia, Statele Unite: Georgia Southwestern State University din orașul Americus. Sunt responsabilă de circa 170 studenți și predau în general la 4 - 6 grupe pe semestru, de la anul I până la anul 4. Ca să menționez cele mai importante cursuri: Fiziologie Sportivă, Metodică și Cercetare, Medicină Sportivă și Biomecanică.

Mircea Cărbunaru: Fără îndoială cititorii Sportului Brăilean sunt avizi să cunoască mai multe. Prin ce surprinde sistemul educațional vocațional sportiv american? Și în general, are șanse sportul românesc să ajungă țările mai dezvoltate, precum Statele Unite? Poate nu ar fi rău să faceți și o scurtă paralelă cu ceea ce știți despre sistemul românesc.

(Continuare in pagina 8)

Olimpiada, un vis special pentru un copil special

În urmă cu 20 de ani, o doamnă pe nume Gologan Mia a intrat într-o școală de cartier din Brăila cu gândul să facă selecție pentru atletism. Aici a găsit un puști pe care l-a plăcut și l-a introdus în lumea sportivă a atletismului... Din păcate, băiatul nu a avut șansa să ajungă la marea performanță din mai multe motive pe care nu le amintim acum fiindcă nu este subiectul acestui articol, chiar dacă reprezintă povestea celui care scrie acest articol...

Destinul a făcut ca, în prezent, "puștiul" despre care vorbeam să ajungă antrenor de atletism și să repete munca de selecție cu aceeași dedicație văzută cândva la Doamna Gologan. Așa a ajuns să descopere o fetiță de numai 10 ani care i-a adus speranța tânărului antrenor că poate urca pe treptele anevoioase ale performanței. Un început de drum pentru antrenor și sportiv, deopotrivă... Talentata fetiță se numește Adelina Sandu.

Mi-a atras atenția din prima fiindcă, din 4 clase de copii, ea a reușit să întreacă atât băieții cât și fetele. Atunci am întrebat-o ceva...nu mai știu exact...și mi-a dat un răspuns care o să-mi rămână în minte toată viața: "Îmi place atletismul".

Și așa am început un drum, la început pentru plăcerea de mișcare, după care a devenit puțin mai serios... adică sportul de performanță... Pare simplu dar nu e deloc așa... Să ne gândim puțin, acest copil vine la antrenament de la Lacul Sărat în fiecare zi, pe ploaie, zăpadă sau în alte condiții în care ceilalți preferă să rămână acasă... Un alt lucru de admirat este faptul că a terminat toți anii școlari de studiu cu note de peste 9.85... În prezent, Adelina Sandu trece în clasa a X-a. Ambiția și determinarea cu care muncește m-au făcut să investesc tot ce puteam în acest copil, să nu-i lipsească mai nimic în materie de sport.

După numai 3 ani de antrenamente zilnice au început să vină rezultatele... unele unice pentru Brăila iar în ultimul sezon, 2013, a devenit dublă campioană națională de juniori III (60/100m garduri), de juniori II (60/100m garduri) și campioană națională de juniori

I (60m garduri), ceea ce nu s-a mai întâmplat niciodată în atletismul brăilean: o fată campioană la trei categorii de vârstă, concomitent.

Speranțele Adelinei nu se opresc aici. Fiindu-i mai mereu în preajmă știu că cel mai mare vis al ei este să ajungă la Olimpiadă. Cunoscându-i tenacitatea și disponibilitatea de a munci știu cu siguranță ca visul ei nu este deloc imposibil. Dimpotrivă, mi-a dat și mie speranța că pot antrena o viitoare participantă la Jocurile Olimpice.

Articol de
antrenor **Iorga Nicolae**

Sandu Adelina

Data nașterii: 01 februarie 1998
Locul nașterii: Lacu Sărat, Brăila

Rezultate realizate:

2010
Loc 3 - 60 mg Campionat Național Copii I - sală

2011
Loc 1 - lungime Campionat Național Copii I - aer liber
Loc 1 - 60 mg Campionat Național Copii I - aer liber
Loc 2 - lungime Campionat Național Copii I - sală
Loc 2 - 60 mg Campionat Național Copii I - sală

2012
Loc 2 - 4 x 100m - Balcaniadă (Serbia) J II - aer liber
Loc 1 - 100 mg Campionat Național J II - aer liber
Loc 1 - 80 mg Campionat Național J III - aer liber
Loc 1 - 60 mg Campionat Național J II - sală
Loc 3 - 60 mg Campionat Național J III - sală

2013
Loc 2 - 100 mg - Balcaniadă (Turcia) J II, Edirne - aer liber
Loc 3 - 4 x 100m - Balcaniadă (Turcia) J II, Edirne - aer liber
Loc 13 - 100 mg - Festivalul Olimpic al Tineretului European - aer liber
Loc 1 - 60 mg Campionat Național J I - sală
Loc 1 - 60 mg Campionat Național J II - sală
Loc 2 - Triplu salt Campionat Național J II - sală
Loc 1 - 60 mg Campionat Național J III - sală
Loc 1 - 100 mg Campionat Național J II - aer liber
Loc 1 - 100 mg Campionat Național J III - aer liber

2004 - Podgoreanu Paul - Campion European (Poznan, Polonia) juniori (K4x1000m)

Kaiac-Canoe: o tradiție de peste jumatate de secol la Brăila (II)

Urmare din nr.4 (2012) al Revistei "Sportul Brăilean"

După Revoluție (n.r.1989) s-au desființat sau au fuzionat între ele mai multe secții de kaiac-canoe pentru ca frumoasa tradiție a kaiacului brăilean să nu se stingă. O perioadă scurtă de timp SANAB Brăila a înființat o secție de kaiac-canoe cu avându-l ca antrenor pe Bercea Dumitru.

Odată cu desființarea Liceul de Marina, actualmente Liceul Teoretic Mihail Sebastian, secția de kaiac-canoe de la liceu se unește cu A.S. Voința Brăila și se înființează structura sportivă Nautic Club Brăila, cu antrenor Matei Virgil.

În ceea ce privește secția de kaiac-canoe de la Clubul Sportiv Municipal, aceasta a fuzionat la rându-i cu secția de la clubul SANAB Brăila la care era antrenor Bercea Dumitru. Așa se face că în anul 1995, la CSM Brăila, în cadrul secției de kaiac-canoe se aflau deja patru antrenori: **Blându Marin, Bercea Dumitru, Baciu Ionel** și **Ion Florentina**.

Activitatea secției a căpătat un dinamism mai puternic în aceasta formulă iar dupa anul 1999 sportivii formați la Brăila au început să își facă simțită prezența la competiții de nivel internațional. Este suficient sa amintim aici pe: **Sîrbu Marian** medaliat în 1999 cu bronz la Campionatele Mondiale de la Milano (Italia), K4 1000m; **Mironcic Florin** (ajuns la Dinamo) - înregistrează participări la Olimpiada de la Atena (2004) si Beijing (2008), locul II (C4 1000m) la Campionatele Mondiale din Croația (2005), o medalie de aur și una de bronz la Campionatele Europene din Cehia (2006); **Vasile Ștefan** (ajuns la Steaua și apoi la Dinamo)- participant la Olimpiadele de la Atena (2004) și Londra (2012), medaliat cu argint și bronz la Campionatele Europene din Polonia (2005), campion și vicecampion mondial universitar la CMU Polonia, 2010 (K4 1000 și 500m), vicecampion european în Cehia (2006).

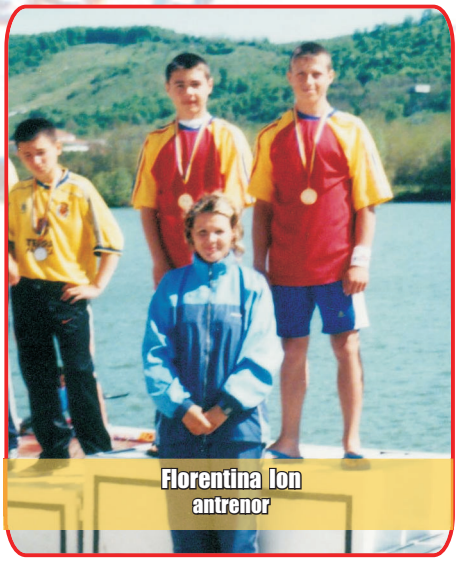
CSM Brăila și-a păstrat privilegiul de a fi reprezentat la competițiile internaționale de juniori și de tineret prin sportivi precum: **Stoian Valentin** locurile I și II la Campionatele Europene de Juniori (2006), **Podgoreanu Paul** campion european de juniori în Polonia (2004) și multimplu medaliat la campionatele europene de juniori și tineret din 2005 și 2006; **Sterpu Rodica** multiplă medaliată la campionatele balcanice, europene și mondiale de juniori (2007 - Loc III la CM si CE (K4 500m); Loc I la Campionatul Balcanic K2 și K4, 500 și 1000m); **Ionescu Aurelian** Loc III la CE juniori (2006); **Rusen Alin** Loc II la CM juniori, K4 500m (2007).

În pofida acestor rezultate, secția de profil de la CSM Brăila a început să se confrunte cu mai multe probleme de ordin material începând cu anul 2007 când baza nautică din apropierea ștrandului (Faleza Dunării) a intrat într-un proces accelerat de degradare. Autoritățile locale nu au mai dorit să investească în această bază și au oferit ca alternativă o locație nouă, la fosta bază a Șantierului Naval (SANAB). Acomodarea la noua bază a fost foarte grea iar pentru sportivi a predominat un sentiment de dezrădăcinare dintr-un loc în care se realizase performanță zeci de ani la rând. Situația dificilă se datora și faptului că noua bază nu mai era amplasată pe malul apei. Se parcurgea o distanță considerabilă cu bărcile în spate și nu era nici loc amenajat pentru un ponton de ieșit la apă. Cu timpul, lucrurile au intrat în normal fiind ajutați de mai mulți oameni cu suflet mare din mediul privat sau de la companii de stat din Brăila, precum proprietarul vasului "Colibri", Badea Ionel, fost sportiv de performanță la secția de kaiac-canoe, care ne-a permis să ne desfășurăm activitatea în locul concesionat de el pe malul Dunării de la Primărie. Totodată, an de an directorul de la BRAICAR, domnul Cornel Săndulescu ne-a sprijinit cu bărcile de urmărire a sportivilor pe apă.

Vremurile destul de tulburi din ultimii ani (perioada de criză economică, subfinanțarea sportului în general, schimbarea directorilor la club etc.) au creat un curent potrivnic bunului mers al secției de kaiac-canoe. Cu toate acestea, sportivii și antrenorii au reușit să mențină secția printre primele ramuri din oraș ducând tradiția kaiacului mai departe… fiindcă, dacă aici, la Brăila, nu se vor mai practica sporturile nautice ceva se va pierde din însăși identitatea unui loc legat organic de Dunăre.

Vasile Ștefan și antrenorul Ionel Baciu

Blându Marin - antrenor, Florin Mironcic, Bibicu Gheorghe - marangoz CSM

Florentina Ion antrenor

Articol de Florentina Ion
antrenor kaiac-canoe - CSM Brăila

ALARMĂ PENTRU RUGBYUL BRĂILEAN

Articol de prof. **Lucian Dan Niculescu**

Așa cum am arătat și în articolele apărute în numerele anterioare ale revistei (n.r. în numerele 2/2010 și 3/2011), jocul de rugby se practică în Brăila încă de acum 58 de ani, mai precis din toamnă anului 1955, când în orașul cu salcâmi s-a desfășurat primul meci în compania echipei Știința Galați.

De-a lungul anilor mișcarea rugbistică la Brăila a cunoscut suișuri și coborâșuri cu rezultate uneori mai slabe dar și cu realizări deosebite. Cert este că jocul de rugby "acest sport de golani practicat de gentlemeni" a reușit să atragă în întreaga lui istorie zeci de tineri care sub îndrumarea antrenorilor să-și desăvârșească nu numai calitățile fizice dar și o serie de calități morale cum ar fi curajul, stăpânirea de sine, spiritul de echipă și un desăvârșit spirit de fair-play.

Reamintim pentru cititori că rugbyul brăilean a început prin înființarea unei echipe de seniori (se numea Unirea TUG Brăila) și pe parcursul anilor s-a dezvoltat apărând și echipe de juniori care alimentau cu elemente tinere, la un moment dat, două echipe de seniori ce au funcționat în perioada 1980-1990.

Trebuie menționat că după anul 1989 o serie de tineri cu calități deosebite au reușit să ajungă la loturile naționale și la echipe de seniori din țară și străinătate, Brăila aducând astfel contribuția sa la performanțele rugby-ului românesc (amintim aici pe Ion Paulică, Cazan Ionel, Bălan Bogdan, Popârlan Valentin etc.).

Pentru că despre aceste lucruri am vorbit și în numerele anterioare ale revistei Sportul Brăilean nu aș dorim să ne repetăm ci, mai degrabă, dorim să acordăm mai multă atenție prezentului și mai ales viitorului acestui sport. Fără să dramatizăm, tragem însă un serios semnal de alarmă: RUGBYUL BRĂILEAN AR PUTEA SĂ DISPARĂ.

În ideea că acest sport trebuie să fie mai departe de ,,performanță" vă rog să-mi permiteți o analiză a principalelor probleme care ar trebui să fie rezolvate pentru a realiza acest deziderat. Ordinea abordării lor este aleatorie dar toate la un loc au un rol foarte important în realizarea performanței sportive.

INCERTITUDINEA TERENULUI DE JOC

Actualul teren de joc și antrenament situat în Parcul Monument (lângă Sala Polivalentă) a fost dat Rugby Club Brăila, inițial, de către structurile responsabile cu administrarea lui, în concesiune pentru douăzeci și cinci de ani, până în anul 2017. Ulterior, s-a intenționat ca pe acest spațiu (și probabil încă se mai speră) să fie construit un bazin de înot olimpic. Ceea ce se cunoaște la momentul actual este faptul că lucrările la bazinul olimpic nu au început iar Compania Națională de Investiții a sistat construirea sa. De asemenea, Rugby Club Brăila nu a primit un nou amplasament convenabil pentru desfășurarea activității curente la parametrii optimi fără să fie nevoie a se lua în calcul cheltuieli suplimentare de transport pentru sportivi, la meciuri și antrenamente. În aceste condiții de incertitudine ne punem întrebarea: cum ar mai fi posibil să ne gândim la dezvoltarea bazei sportive de rugby pe actualul amplasament? Ce investitor s-ar încumeta să construiască ceva pentru sportul cu balonul oval în asemenea condiții?

VESTIARUL

Vestiarul constituie nu numai locul unde se echipează sportivii ci și locul unde antrenorul împreună cu elevii săi pun bazele performanței sportive prin discuții, analize, antrenamente teoretice, unde tinerii jucătorii își manifestă anumite atitudini și comportamente pe care e greu să le cunoști altfel. Este și locul unde se prezintă uneori tinerii însoțiți de părinți pentru a începe practicarea acestui sport ori pentru că aceștia doresc să vadă condițiile de pregătire. Lipsa vestiarului este foarte dăunătoare performanței. Rugbyul duce lipsa acestui spațiu vital iar construirea lui este foarte dificilă mai ales datorită situației arătată anterior (incertitudinea terenului).

Alternative nu există. încercarea folosirii a unuia dintre vestiarele de la Sala Polivalentă a eșuat datorită chiriei cerute și care, pentru bugetul firav al R.C. Brăila, înseamnă o altă povară greu de suportat.

SPECIALIȘTII

Cred că nimeni nu pune la îndoială faptul că marea performanță impune lucrul în echipă iar aceasta presupune să fie formată din antrenori, manager, sportivi, preparator fizic, psiholog, personal auxiliar, părinți etc, care numai printr-un efort unitar pot duce o echipă la rezultate remarcabile.

(Continuare în pagina 14)

Strategia MTS 2014-2030

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

Proiect

Pilonii Strategiei Naționale 2014-2030:

A. Dimensiunea socială și rolul sportului în societate

- Excelența sportivă, înalta performanță, difuzarea valorilor României în întreaga lume.
- Performanța sportivă - dezvoltarea spiritului de competiție și de fair-play, organizarea de competiții naționale cu scopul de a crește numărul de sportivi de performanță;
- Știința Sportului;
- Registrul național de monitorizare a potențialului biomotric al populației școlare ca instrument de diagnoză a stării de sănătate a populației tinere și de prognosticare a acesteia;
- Contribuție la selecție, pregătire, participarea la întreceri, cunoaștere și recuperarea sportivilor de performanță;
- Transferul de cunoaștere în alte domenii de activitate;
- Participarea sportivă, creșterea numărului de practicanți pentru fiecare ramură de sport, sporirea bazei de selecție pentru federațiile sportive naționale;

B. Incluziunea socială, resursa umană, forța de muncă

Evidențiem potențialul sportului de a aduce contribuții semnificative la obiectivele generale prin creșterea capacității de angajare și a mobilității prin acțiuni care promovează incluziunea socială în și prin sport, educație și formare.

- Atragerea, sporirea numărului specialiștilor și perfecționarea acestora (profesori, educatori, învățători, antrenori, arbitrii, cercetători, medici, kinetoterapeuți, juriști, economiști ș.a.m.d.);
- Voluntariat în sport - dezvoltarea și accesarea de fonduri europene în baza unei legi a voluntariatului în concordanță cu activitatea comunității românești. Implicarea tinerilor și a foștilor performeri în activități de voluntariat;
- Crearea de locuri de muncă (sportul servește drept instrument de dezvoltare rurală, locală, regională, națională);
- Reconversia profesională a sportivilor;
- Formarea conceptului de viață activă prin intermediul sistemului național de educație și formare;

C. Registrul bazelor sportive:

- Reabilitarea și rentabilizarea bazelor sportive aflate în patrimoniu MTS;
- Împroprietărirea Federațiilor Sportive Naționale cu baze sportive pentru dezvoltarea activității sportive, precum și generarea veniturilor proprii de către acestea.
- Transferarea bazelor sportive de interes local în patrimoniul Primăriilor și Consiliilor Județene.
- Crearea infrastructurii sportive didactice: cadrul legal în vederea reglementării parteneriatului public-privat pentru a dezvolta și eficientiza baza materială, de a crea noi surse de finanțare cu scopul îmbunătățirii activității sportive de performanță. **M.C.**

(Urmare din pag.4)

Interviu Cătălina Cășaru

Cătălina Cășaru: Aspectul cel mai important îl reprezintă seriozitatea cu care se abordează fiecare situație și importanța acordată fiecărei persoane pentru a excela și a fi competitivă la nivel internațional într-un domeniu. Resursele alocate cercetării în toate domeniile sunt substanțiale, dar în mod special sunt impresionată de importanța acordată performanței sportive: cercetare, tehnologie avansată, tehnică îmbunătățită datorită cercetării și, mai ales, încurajarea sportivilor și a antrenorilor. Modelul american în performanța este opus celui românesc. În ordinea priorităților sunt: sportivii, antrenorii, tehnicienii și la sfârșit managerii. În România lucrurile par să stea invers.

Impresia mea este că sportul românesc este într-un declin dar sunt șanse reale de a-i schimba cursul. În primul rând sugerez un dialog între noua generație de antrenori și antrenorii consacrați. Nu se poate face progres dacă generațiile nu colaborează sau nu se respectă. În al doilea rând, în România, managerii publici nu fac mai mult decât se stipulează în descrierea slujbei: așteptarea banilor de la buget. Managerii federațiilor și cluburilor trebuie să atragă sponsori, să creeze oportunități pentru sportivi și antrenori... și în al treilea rând, federațiile de specialitate să fie imparțiale și să ajute cluburile private sau de stat și să cultive performeri. Educarea tehnică a antrenorilor lipsește cu desăvârșire în sistemul sportiv românesc. De exemplu, nu sunt bani alocați pentru participarea antrenorilor în conferințele internaționale de specialitate. La cele menționate mai sus aș mai adăuga și nevoia acută de îmbunătățire a bazelor sportive existente. Simplu, dar greu de realizat din partea unora.

Mircea Cărbunaru: În afara cadrului "organizațional", cum mai păstrați legătura cu sportul?

Cătălina Cășaru: Cum programul nu prea permite mult timp liber, încerc să mă relaxez înotând de câteva ori pe săptămână, puțină alergare și sală de forță. Urmăresc în continuare cu mare interes înotul brăilean, românesc și internațional. Am început să mă implic în viața unor înotători la un nivel modest din partea mea și sper că în timp să pot ajuta mult mai mulți înotători brăileni și români, dar și alți sportivi brăileni din alte ramuri sportive.

Mircea Cărbunaru: Știu că vreți să înființați o structură neguvernamentală prin intermediul căreia să susțineți sportivii Brăilei. O astfel de idee merită pe deplin să fie cunoscută fiindcă astfel de demersuri sunt destul de rare în România și aproape inexistente în orașul nostru...

Cătălina Cășaru: Educația mea nu ar avea nici o valoare dacă nu aș fructifica ce am învățat în ultimii 13 ani în America. Condițiile sportivilor și antrenorilor în România și în Brăila nu s-au îmbunătățit prea mult de când am plecat, prin urmare m-am gândit să înființez o organizație nonprofit: Fundația Sportului Brăilean (F.S.B.) care să susțină atât sportivii cât și antrenorii care încă se mai aventurează să facă performanță. Mă gândesc la echipament necesar pregătirii sportive, concursuri, educație și, nu în ultimul rând, să continuăm tradiția orașului Brăila: de a recunoaște cei mai buni sportivi și antrenori la finalul fiecărui an.

Mircea Cărbunaru: După un interviu atât de tranșant risc să terminăm într-o notă sentimentală și aș vrea să îmi spuneți, acum, când ați ajuns la o anumită maturitate profesională, când ați luat contactul cu dezvoltata societate americană, ce mai reprezintă Brăila pentru Cătălina Cășaru?

Cătălina Cășaru: Brăila este orașul care mă definește și mă va defini în continuare... ador orașul în care m-am născut. În Brăila am acumulat 15 ani de educație, de la grădiniță până la terminarea liceului; este locul unde m-am format ca sportiv și ca om. Din perspectiva unui român, eu sunt în primul rând brăileancă și în al doilea rând sunt româncă.

În Brăila am găsit oameni cărora le-a păsat că am vrut să rămân la Brăila pentru a-mi continua activitatea sportivă după terminarea liceului, mă refer la oameni de la unele firme brăilene care m-au susținut...

În concluzie, oriunde mă voi afla în lume și câte reședințe și pașapoarte voi schimba, un sigur lucru rămâne statornic în acte, sunt născută în localitatea Brăila, ziua 26, luna ianuarie, anul 1979.

H.C. DUNĂREA POATE MERGE PE "MÂNA" LICEULUI CU PROGRAM SPORTIV

Brăila, izvor de talente în handbal

de Ana-Maria Niculescu

Dacă fotbalul nu mai este sportul rege la Brăila, handbalul, sportul cu mingea mică este din ce în ce mai iubit pe malul Dunării. Generație de generație, profesorii de la Liceul cu Program Sportiv descoperă tinere talente care își doresc performanța. De-a lungul anilor, Brăila a fost reprezentată la cel mai înalt nivel de tinere descoperite, crescute și formate în "creuzetul" sălilor de sport brăilene.

Una dintre cele mai importante handbaliste pe care o are Brăila în acest moment, rezultat 100% al școlii brăilene, este tânăra **Gabriela Perianu**. La doar 19 ani, "Bebe", așa cum este cunoscută de pasionații de sport, a fost singura

Gabriela Perianu

sportivă brăileană care a trecut pe la naționala de cadete, junioare, tineret și apoi la naționala mare. Gabriela a crescut la Brăila sub îndrumarea profesorului Cristian Preda, actualul antrenor de la H.C. Dunărea și, cu o mare modestie, a câștigat admirația multora din țară. Forma fizică pe care o are, face din Gabi Perianu cel mai bun inter din generația sa. Sute de copii, pasionați de handbal văd în ea un adevărat exemplu și mulți dintre ei își doresc să o urmeze.

Izvorul de talente al Brăilei nu se oprește la un singur nume iar grupele de handbal de la Liceul cu Program Sportiv din Municipiu continuă să crească și să dea jucătoare la echipa mare, H.C. Dunărea Brăila.

Componentă a lotului mare de la H.C. Dunărea încă de când a terminat junioratul, **Nicoleta Eșanu** a demonstrat în toți acești ani că merită să facă parte din echipă. Crescută și formată în școlile brăilene, Eșanu a făcut parte din lotul de junioare al Liceului cu Program Sportiv

Nicoleta Eșanu 13

până în 2008 când a terminat studiile, sub coordonarea profesorului Ion Bucovală. De mai bine de 5 ani aceasta evoluează la echipa mare, HC Dunărea Brăila, pe postul de coordonator de joc. Nicoleta este una dintre cele mai bune în apărare, mai ales în cea avansată, acolo unde munca pe teren este cea mai grea. De asemenea, Nicoleta Eșanu mai poate evolua și pe extremă unde a demonstrat că se descurcă foarte bine.

Diana Axinte este componentă a naționalei de junioare și este un lider al generației sale. În ochii colegelor, Diana este căpitanul perfect, este cea care le stăpânește emoțiile fetelor, cea care le motivează și duce echipa spre victorie,

Diana Axinte

este "antrenorul" din teren al echipei.

De fotbalistul Alexandru Chipciu am auzit cu toții, el fiind unul dintre cei mai promițători tineri fotbaliști din țară, sportiv legitimat la Steaua București, echipa cu care a câștigat anul trecut campionatul. Despre sora stelistului, **Bianca Chipciu**, se știu mai puține însă vom auzi cu siguranță în următorii ani. Este jucătoare la echipa de junioare a Liceului cu Program Sportiv. Venită dintr-o familie de sportivi (dacă îi punem la socoteală și tatăl care în trecut a fost fotbalist la Brăila) Bianca a dus tradiția mai departe și s-a orientat la rându-i către sport, alegând

Bianca Chipciu

handbalul. Talentul, seriozitate cu care joacă și dorința de performanță fac din Bianca una dintre handbalistele de viitor ale Brăilei.

O altă handbalistă cu care se poate mândri Brăila este **Gabriela Moldoveanu**, jucătoare care este deja în vizorul celor de la H.C. Dunărea Brăila. Extrema formată de Alexandru Viorel a ajuns deja în lotul lărgit al Dunării Brăila, aceasta fiind prezentă la antrenamentele echipei mari. Munca dar și dorința de performanță sunt atuurile ei ca jucătoare, lucruri care o vor ajuta, cu siguranță, să ajungă acolo unde își dorește.

Tot din grupa profesorului Alexandru Viorel o mai putem aminti și pe **Monica Vodă**, o fată simplă, care vine din mediul rural și care la statura ei de 1,87m a demonstrat că este un stâlp puternic în apărare dar și o jucătoare de câmp foarte bună.

Izvorul brăilean de talente handbalistice nu seacă niciodată și de la o generație la alta, Liceul cu Program Sportiv din Brăila crește neobosit jucătoare, le formează și duce mai departe o tradiție de zeci de ani a handbalului brăilean.

RUGUL PASIUNII PENTRU FOTBAL

Brăila în anul promovării în primul eșalon

Amintiri povestite de prof. **IONEL IUGA**

Am inceput campionatul diviziei B la fotbal, ediția 1989/1990, în regimul comunist și ne-am trezit la sfârșitul lui promovați în divizia A, dar într-un nou regim politic, cel capitalist.

În anul 1989 s-a hotărât la nivelul conducerii județului, reprezentată, vă mai amintiți, de prim-secretarul Anton Lungu, ca obiectivul echipei de fotbal F.C.M. Progresul Brăila să fie promovarea în divizia B. Dincolo de ceea ce vroia "partidul" adevărul era că brăilenii visau de mult acest lucru. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv s-a stabilit mai întâi o echipă tehnică formată din fostul internațional stelist, Bujor Hălmăgeanu, antrenor principal, eu (n.r. Ionel Iuga) antrenor secund, președinte al clubului a fost numit profesorul Iancu Mircea iar director sportiv Ulman Octavian...

Am participat astfel la toate pregătirile necesare formării echipei de jucători, a strategiei de joc dar și a consolidării mentalității de învingător a echipei de fotbaliști pe care ne bazam fiindcă accesul în prima divizie presupunea mai mult decât pregătire fizică și organizare tactică. În componența echipei cu care am atacat promovarea figurau atât jucători din edițiile anterioare de campionat cât și jucători noi (subliniați în lista de mai jos) pentru întărirea formației:

PORTARI: Dinu Ionel, Brătianu C.; FUNDAȘI: Baldovin Adrian, Darie Vasile, Brătianu Vasile, Sandu Minciu, Rusu Cristi, Negoiță Ghe.; MIJLOCAȘI: Dragoi Ionel, Titirișcă Victor, Marin Aurel, Stan Marius, Muscă M., Fătăligă Adrian, Săvescu M., Pascu G. Rădulescu A., Popescu Eugen, Petrache Marin; ATACANȚI : Radu V., Stamate A., Ivan Marian.

Lupta pentru primul loc în seria I a fost foarte strânsă și s-a dat între trei echipe: F.C.M. Progresul Brăila, Gloria Buzău și Oțelul Galați. În 1989, anul Revoluției, tensiunea socială se simțea și în tribune iar meciurile s-au desfășurat mereu sub o presiune greu de suportat dată atât de miza jocului dar și de numărul mare de spectatori care umpleau tribunele. Pentru mulți, fotbalul era un refugiu, o formă de evadare dintr-o realitate

Echipa tehnică a Daciei Unirea Brăila care a dus la promovarea în divizia A: Bujor Hălmăgeanu, Ionel Iuga, Iancu Mircea

care îi nemulțumea așa că pasiunea sportivă în rândul spectatorilor atingea cote greu de imaginat astăzi la echipele din liga secundă...

Să revenim.... Așa cum spuneam, pe de o parte erau echipele cu care ne băteam direct la promovare, dar și celelalte care erau destul de puternice, apoi era și presiunea spectatorilor care își doreau foarte mult să jucăm în divizia A, dar care uneori ne suspectau nedrept că nu vrem cu adevărat să ajungem în elită fotbalului românesc. În pofida acestei situații tensionate, echipa a făcut față cu succes. Am construit aici, la Brăila, un mecanism bine pus la punct în care toate rotițele funcționau bine: jucătorii s-au antrenat și s-au sprijinit reciproc pe teren, antrenorii au ales strategiile cele mai bune de joc iar conducerea clubului și ceilalți implicați în acest fenomen au creat condițiile necesare pentru a satisface nevoile unei echipe care avea ca obiectiv principal promovarea.

1991-1992 - Echipa Dacia Unirea Brăila, antrenată de Ioan Sdrobiș și Ionel Iuga în primul an dupa promovarea în divizia A

Frământări nu au lipsit și s-au văzut în primul rând la nivelul echipei tehnice a cărei bancă s-a clătinat prima dată la sfârșitul turului când Bujor Hălmăgeanu a fost schimbat apoi, a doua oară, în retur, când Grosu Vasile a fost înlocuit cu... același Bujor Hălmăgeanu. În tot acest timp eu am rămas singura constantă la echipă și am încercat să le imprim jucătorilor o stabilitate în concepția de joc, am lucrat la pregătirea psihică în momentele grele și am menținut o unitate de grup în pofida schimbărilor de pe banca tehnică.

Îmi amintesc un episod important care a fost, în opinia mea, momentul cheie al viitoarei promovări. Spre finalul returului am jucat acasă cu "Aripile Bacău", pe care i-am bătut cu 2-0, într-o atmosferă ostilă. Publicul a cerut pe tot parcursul jocului demisia antrenorului V. Grosu și a scandat permanent numele lui B. Hălmăgeanu. Pe fondul unui joc mai slab, de așteptat de altfel în asemenea condiții, chiar dacă am câștigat nu am reușit să-i mulțumim pe brăileni care se temeau și că la următorul meci, cu Oțelul Galați, nu vom fi destul de combatanți. Practic, la sfârșitul meciului cu Bacăul, spectatorii și galeria nu au mai plecat și s-au postat în fața vestiarelor jucătorilor, cerând demisia antrenorului și promisiunea că vom câștiga în deplasarea din etapa următoare, de la Galați.

Forțele de ordine au considerat că e mai bine să vină cineva din club și să discute cu galeria furioasă și, dat fiind bruma de simpatie de care mă bucuram, m-am decis să vin eu și să încerc să-i liniștesc.

Adevărul era că meciul de la Galați se anunța extrem de dificil însă convingerea mea era că dacă ne mobilizam cu toate forțele puteam să obținem o victorie, așa că am promis că vom câștiga. Brăilenii revoltați mi-au transmis că dacă nu va fi așa, ne vor aștepta la intrarea în oraș și "nu va fi bine"... În săptămâna care a urmat, foarte importantă de altfel pentru pregătire, a revenit la echipă, ca antrenor principal, Bujor Hălmăgeanu. Nu știu dacă cititorul își va da seama sub ce presiune eram cu toții: jucători, antrenori, conducători dar și familiile noastre, neliniștite de ce s-ar putea întâmpla.

(Continuare în pagina 11)

Orizont 64 în alb și negru

Călăuzindu-ne după firul Ariadnei prin labirintul vieții, fiecare dintre noi am avut la un moment dat vise pe care am încercat să le transpunem în realitate. Acum două decenii eram un tânăr jucător de șah, rătăcit în eterna tranziție de după revoluția din decembrie 1989, cu câteva titluri de campion județean de seniori și juniori, dornic de afirmare dar fără susținerea tehnică necesară șahului de înaltă performanță. Mai mult decât atât, în 1993 eram șomer și cu prima indemnizație de șomaj am legalizat actele clubului. Am hotărât împreună cu o mână de oameni entuziaști să fondăm acest club, C.S. Orizont 64 Brăila, dar nu după mult timp am realizat cât de dificil va fi pentru noi și pentru viitorii șahiști ai Brăilei care vor dori să fie inițiați în tainele acestui minunat sport.

Așa s-au pus bazele primului club de șah privat din Brăila. De-a lungul timpului am fost de multe ori în pragul abandonării activității, după ore nesfârșite de antecameră la ușile sponsorilor sau ale altor susținători. Au fost ani grei și frumoși în același timp, cu multe realizări dar și cu dezamăgiri. Aceștia au fost anii în care am căutat să demonstrăm că suntem capabili să organizăm într-un mod profesionist tot ce era necesar pentru un șah de performanță. De atunci, C.S. Orizont 64 Brăila a organizat sute de turnee pentru copii și seniori, turnee care au pus Brăila pe harta șahistică a României.

Dacă ar fi să rememorăm, la turneele și simultanele organizate de C.S. Orizont 64 Brăila au participat în premieră în orașul nostru mari maeștri internaționali și maeștri internaționali de prestigiu din România, culminând cu Festivalul Șahului Brăilean din 2008 unde am înregistrat 135 de jucători dintre care: 12 mari maeștri și maeștri internaționali din România, Republica Moldova și Bulgaria.

După două decenii de activitate C.S. Orizont 64 Brăila se poate mândri cu 160 de șahiști legitimați iar în fiecare an clubul a avut șahiști prezenți în loturile naționale sau în primii 10 la nivel național. Există însă și o perspectivă mai puțin cunoscută publicului pentru care clubul rezistă de două decenii: activitatea organizatorică sportivă este "devoratoare" fiindcă cere uneori să renunți la propria carieră sportivă pentru a oferi altora șansa de a juca.

Articol de **Ionel Balcan**
vicepreședinte C.S. Orizont 64 Brăila

Urmare din pagina 10

Rugul pasiunii pentru fotbal

În sfârșit, a venit și ziua meciului cu Oțelul Galați. În tribune mulți brăileni care așteptau cu sufletul la gură deznodământul. Meciul a fost decis în repriza a II-a, spre sfârșitul ei, prin golul marcat pentru noi de Marian Ivan.

La final, situația era complet schimbată și din amenințați am deveni eroi. Atunci am simțit că se încheiase o perioadă de foc pentru toți însă bucuria acestei victorii ne-a redat încrederea și liniștea de a duce la capăt dificila misiune a calificării. La finalul anului competițional am câștigat seria la golaveraj, în fața Gloriei Buzău. Îmi amintesc și acum clasamentul final apărut în mai toate ziarele care prezentau rezultatele Diviziei B. In dreptul nostru scria:

jocuri	victorii	egaluri	înfrângeri	golaveraj	puncte
34	22	4	8	69 - 19	48

F.C.M.Progresul Brăila a promovat în 1990, în Divizia A, după aproape 50 de ani de când nu a mai fost pe prima scenă fotbalistică a țării, atunci cu DACIA UNIREA BRĂILA, nume pe care l-a preluat și echipa noastră în campionatul 1991-1992.

Am început să ne pregătim pentru participarea în Divizia A (Liga I). Urmau meciuri cu echipe mari, spectatorii brăileni se pregăteau să-i vadă aici, acasă la ei pe Rapid, Steaua, Dinamo. Cu tot acest entuziasm al promovării, cei implicați eram preocupați dacă vom face față în fotbalul mare cu resursele pe care le aveam.

În prima divizie a urmat o nouă perioadă agitată, dar la alt nivel și cu alte cerințe față de ceea ce știam din divizia secundă. Personal, am rămas lângă echipă mult timp în Divizia A și am prins din plin această agitație... Am fost, la un moment dat și antrenor principal, am colaborat cu nume mari de antrenori: Oțet C., Titi Dumitriu, Gigi Mulțescu, Ioan Sdrobiș, Vasile Simionaș.

1992 - Ionel Iuga și Gheorghe Mulțescu pe banca tehnică a Daciei Unirea Brăila

Dacă privesc înapoi în timp, îmi dau seama că la clubul brăilean am crescut în performanță și am cunoscut cele mai mari satisfacții profesionale, mai întâi ca jucător și apoi ca antrenor. Ca jucător am evoluat prima dată la 16 ani într-un meci în divizia B... cu Șantierul Naval Oltenița. De aici am fost selecționat în lotul național de juniori și am participat la două turnee U.E.F.A. (un fel de campionat mondial de juniori) în 1972 Spania și 1973 Italia. Am fost coleg de lot cu fotbaliști renumiți: Tudorel Stoica, Ilie Balaci, Marcel Răducanu... Am atins cel mai înalt nivel însă la Poli Timișoara, în divizia A, avându-l ca antrenor pe Angelo Niculescu și fiind coleg de echipă cu E. Dembrovschi.

Ca antrenor am atins cel mai înalt nivel în calitate de principal, în divizia A, la echipa brăileană. Ulterior am mai avut satisfacții și când am promovat cu Foresta Fălticeni în divizia B sau când am fost la două baraje de promovare în divizia B cu Petrolul Ianca.

O bună parte din viață, stadionul și sediul clubului au fost pentru mine locurile unde îmi petreceam, poate, mai mult timp decât cu familia. Am trăit bucuria stadionului arhiplin (n.r. - 30.000 de spectatori lucru rar întâlnit la Brăila în zilele noastre) care vibra la victoriile echipei locale și am simțit fiorul recunoașterii muncii atunci când oamenii mi-au scandat numele. Aceste lucruri dau sens carierei și vieții sportive.

Vremurile acelea au trecut... eu nu am mai fost de mult timp la stadion deși locuiesc în apropiere. Mi-am dat seama că oamenii nou veniți în fotbalul brăilean se simt stingheri în preajma mea, așa că am preferat să mă retrag cu gândul că le doresc și lor să aibă parte de aceleași satisfacții pe care le-am trăit eu în fotbal. Am ales un alt drum, cel al inițierii copiilor în tainele sportului rege, departe de presiunea competiției dar mult mai aproape de familie căreia îi datorez anii de cantonamente și deplasări arși pe rugul pasiunii pentru fotbalul de performanță.

[I.I.]

REZULTATE DACIA UNIREA BRAILA ÎN DIVIZIA A

1990-1991 F.C.M.Progresul Brăila: loc 13
1991-1992 Dacia Unirea Brăila: loc 6/ participantă în Cupa Balcanică
1992-1993 Dacia Unirea Brăila: loc 14/ participantă în finala Cupei României cu Universitatea Craiova / a pierdut cu 2-0
1993-1994 Dacia Unirea Brăila: loc 18 / retrogradează

BASCHET cu inima întreagă

Articol de **Petrișor Micu**

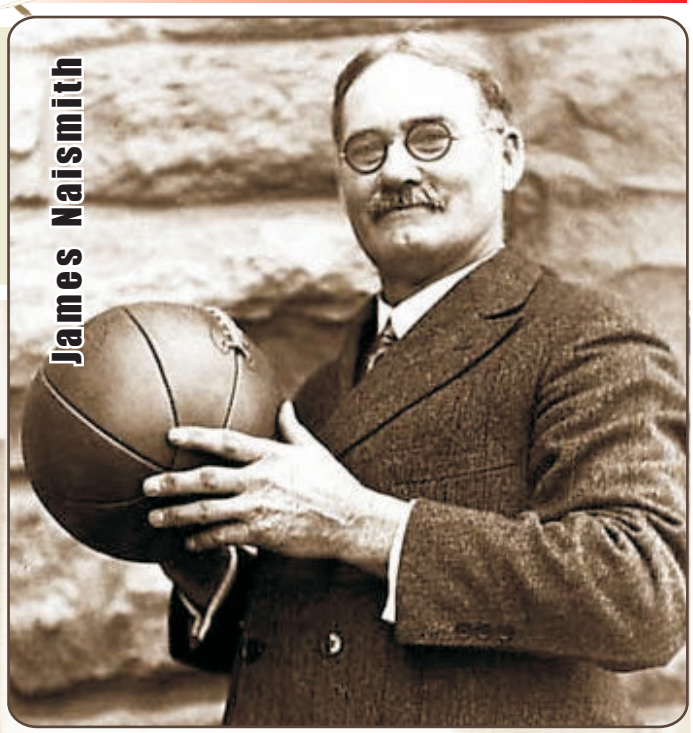
O scurtă istorie a jocului de baschet

Baschetul este un sport inventat în 1891 de un tânăr profesor din SUA pe numele său, James NAISMITH. Născut în Canada, Naismith a creat popularul joc la cererea șefului Departamentului de Educație Fizică al Springfield College din statutul american Massachusetts, având la dispoziție numai două săptămâni pentru a inventa un joc de echipă în sală care să ofere elevilor posibilitatea de a face mișcare și în timpul iernii. Naismith a creat un joc simplu, cu numai 13 reguli, ce presupunea aruncarea mingii la un coș suspendat. La început jocul de baschet utiliza același tip de minge ca la jocul de fotbal. Abia în 1893, s-a folosit o minge de dimensiuni mai mari, mai grea pentru a crește precizia aruncărilor și care era destul de asemănătoare cu modelul folosit astăzi, de asemenea a fost schimbat și modelul coșului, de această dată, confecționat dintr-un inel de fier pe care era prinsă o plasă. Din acest moment putem vorbi despre jocul de baschet în accepțiunea normelor din prezent. Dincolo de aspectele sale tehnice, datorită acestui profesor mulți dintre noi avem o pasiune și un mod de viață trăit prin baschet.

În anii care au urmat de când a apărut, baschetul a suferit multe schimbări tactice, tehnice cât și estetice, toate aceste schimbări, catalogate drept evolutive, au dus la forma în care baschetul este cunoscut în prezent. Baschetul, pe lângă faptul că este un sport care necesită calități fizice deosebite, talia fiind una din cele mai importante calități, este un sport care necesită o inteligență superioară din partea practicanților, dar totodată poate fi privit și ca un mod de viață. Este un sport de echipă foarte bine structurat în care fiecare jucător din echipă este ca o piesă din motorul unei mașini sofisticate. Când una dintre aceste piese nu dă randament motorul nu mai funcționează.

Practicând acest minunat sport nu veți avea nimic de pierdut, ba dimpotrivă veți trage lozul câștigător... De ce? Datorită faptului că este un sport cu o popularitate destul de mare care te face pe tine, ca persoană, mai popular printre prieteni și cunoștințe, totodată se poate juca în minim doi sau dacă nu ești un spirit competitiv nu ai nevoie de al doilea jucător. Este un sport elegant care dezvoltă atât calitățile fizice cât și cele intelectuale învățându-te despre spiritul de echipă și atribuindu-ți o doză importantă de disciplină și conduită în viață. Baschetul este un stil de viață.

James Naismith

Există sporturi care au luat ființă mai întâi pentru a completa sistemul educațional al tinerelor generații chiar dacă, mai apoi, au intrat în "malaxorul" industriei recreaționale a sportului. De fiecare dată, în spatele acestui uimitor mix de creativitate, pedagogie aplicată și dorință de progres în numele sportului, au existat oameni care au pus prima cărămidă. Acestei categorii de oameni poate ar trebui să le dedicăm o mai mare parte din atenția noastră fiindcă, paradoxal, în cazul pionierilor sportului există destine care se aseamănă.

Probabil unii ar spune că exagerăm dacă am face, de exemplu, o paralelă între creatorul jocului de oină organizat, brăileanul Radu S. Corbu și James Naismith, creatorul jocului de baschet. Și totuși... Ambii au trăit în aceeași perioadă și au realizat regulamente de joc cu reguli valabile și astăzi. Ambilor li s-a cerut să găsească un joc de echipă bun pentru elevii de liceu/colegiu care să completeze cu succes o rețetă educațională în care să între și sportul iar ei au făcut acest lucru cu succes (a se revedea articolul "Cine a fost Moș Corbu?" Semnat de prof. Traian-Ovidiu Pintiliescu în Nr.2/2010 al Revistei "Sportul Brăilean").

Glisând prin timp, articolul de față încearcă să atragă atenția asupra unui sport care s-a revitalizat în ultimii ani la Brăila și care ar putea întări poziția orașul nostru pe harta performanței sportive a jocurilor de echipă. Acest sport este baschetul. Ceea ce nu se cunoaște suficient de bine este faptul că jocul cu mingea aruncată la coș are un trecut la Brăila dar și o istorie a sa care merită a fi cunoscută de cititorii noștri. **[Mircea Cârbunaru]**

Periplu prin scurta istorie a baschetului brăilean

La Brăila baschetul are propria sa evoluție. La fel ca în America, acest sport a prins la începutul deceniului 7 foarte bine în liceele cele mai bune din oraș (n.r. - Liceele "Nicolae Bălcescu" și "Gh. M. Murgoci"; rivalitatea pe plan sportiv a celor două licee fiind binecunoscută în Brăila iar întrecerile de baschet atingeau pasiuni pe care numai fotbalul le cunoaște astăzi).

(Continuare în pagina 15)

H.C. Dunărea

Drumul anevoios către podium

Articol de **Ana-Maria Niculescu**

A colo unde fotbalul nu mai este la el acasă, pe malul Dunării, la Brăila, handbalul a devenit sportul cel mai iubit. Cu o istorie de peste 50 de ani, handbalul feminin atrage spre Sala Polivalentă Danubius tot mai mulți oameni.

De opt ani de zile, Brăila se mândrește cu o echipă în Liga Națională: Handbal Club Dunărea Brăila. De la promovarea în primul eșalon, Dunărea s-a dovedit a fi o nucă tare pentru multe echipe din țară. Încă din primul an de la promovare, HC Dunărea a ocupat un loc bun în clasament, devansând multe echipe cu pretenții la acel moment. De atunci și până astăzi, investițiile care au venit din partea autorităților locale, au făcut ca handbalul la Brăila să devină sportul numărul unu.

De-a lungul anilor pe banca Dunării au stat antrenori importanți precum: Alexandrina Soare, Liviu Paraschiv sau Ioan Băban. Cel care a fost secundul acestor antrenori este actualul tehnician de pe banca tehnică a H.C. Dunărea, Cristian Preda, unul dintre profesorii de viitor ai handbalului românesc.

Cu Alexandrina Soare pe bancă, H.C. Dunărea Brăila a promovat în Liga Națională și, la patru ani de la promovare, a ajuns vicecampioană. Tot din acel sezon, la Brăila, evoluează Ada Moldovan, jucătoare care împreună cu echipa României a câștigat bronzul la Europenele din 2010.

Reiterăm faptul că HC Dunărea Brăila a devenit o nucă tare în handbalul românesc iar în Polivalenta din Brăila foarte puține au fost echipele care au luat puncte. După plecarea Alexandrinei Soare de la cârma Dunării Brăila, pe banca tehnică a echipei a venit maramureșeanul Ioan Băban. Timp de aproape 2 ani, Ioan Băban a contribuit la dezvoltarea handbalului în Brăila, a înființat secția de minihandbal și a postat echipa în partea de sus a clasamentului.

În 2011 Caravana Minihandbal a pornit în căutare de noi talente iar cu sprijinul profesorilor de la L.P.S. astăzi există deja o grupă care participă la turnee în țară. Anul acesta patru tinere handbaliste, Alexandra Perianu, Ana-Maria Cazan, Ioana Conțu și Iulia Diana Sava, de la secția de minihandbal au fost împrumutate la C.S. Danubius 2010, echipă cu care au participat la turneul de minihadbal. În vara anului 2012, HC Dunărea Brăila a fost reprezentată și la Campionatul Mondial Universitar, care a avut loc în Brazilia. Din echipa convocată atunci, antrenorul Ioan Baban (antrenor și la echipa Universitară a României) a cooptat patru jucătoare de la Dunărea Brăila: Andreea Adespii, Nicoleta Eșanu, Raluca Irimia și Gabriela Voicu cu care a câștigat titlul de vicecampioană mondială universitară.

După plecarea lui Ioan Baban de pe banca Dunării, conducerea a fost preluată de cel care este alături de echipă de ani de zile și anume: Cristian Cezar Preda. Brăileanul Cristian Preda a fost secund la H.C. Dunărea ani de zile, el fiind și cel care a descoperit-o, a crescut-o și a format-o pe Gabriela Perianu. Din februarie 2013 Cristi Preda este principal de banca Dunării Brăila, echipă cu care s-a luptat sezonul trecut la medalie. În urma transferurilor care au avut loc în această vară la Brăila: Ramona Farcău, Nicoleta Safta, Alina Czeczi și Lăcrămioara Stan dar și a omogenizării în jocul echipei, H.C.Dunărea Brăila poate lupta în acest sezon pentru o medalie.

Cea mai mare satisfacție pentru toți iubitorii de handbal, pentru antrenori și pentru finanțatori este aceea de a vedea jucătoarele de la H.C. Dunărea făcând parte din Lotul Național al României. Alături de Ada Moldovan, pe la națională mare au mai trecut și Adina Brot, Alina Horjea, Gabriela Dobre s.a. De câțiva ani este nelipsită la lot și Gabriela Perianu, ea fiind considerată una dintre handbalistele de viitor din România.

Cu toate că la H.C. Dunărea Brăila sunt jucătoare importante din handbalul românesc, Brăila a pierdut în ultimii ani șansa de a termina pe podium. Sperăm ca sezonul 2013-2014 să fie unul de bun augur pentru handbalul brăilean, la finalul căruia să ne bucurăm împreună de o medalie în primul eșalon handbalistic.

DICȚIONAR OLIMPIC (IV)

TORȚA ȘI FLACĂRA OLIMPICĂ

Unul dintre cele mai durabile simboluri ale Jocurilor Olimpice este **Flacăra Olimpică**. Ceremonialul de aprindere a torței olimpice a fost introdus pentru prima dată la Jocurile Olimpice de la **Berlin** in **1936** și de atunci flacără a devenit un punct de atracție pentru fiecare ceremonie de deschidere a Jocurilor Olimpice. Ideea ca flacăra să ardă pe toată durata Jocurilor Olimpice provine din Grecia Antică care a folosit o flacără aprinsă de razele soarelui la **Olympia** locul de origine al Jocurilor Olimpice.

Torța olimpică este confecționată dintr-un aliaj de aluminiu și magneziu cu greutate de aproximativ 1kg, are culoarea argintie, iar cu roșu este imprimat motivul **„Flacăra Promisiunii”**. Este proiectată astfel incât să rămână aprinsă la o forță a vântului de 65 km/h și la ploi de 50 l/h. Torța este umplută cu gaz propan care alimentează flacăra timp de 15 minute.

Partenerii comerciali ai C.I.O. pot folosi imagini cu torța și flacăra olimpică ca fundal al acțiunilor publicitare și promoționale. Comitetele de Organizare a Jocurilor Olimpice pot desemna un sponsor propriu ca Presenter/Suporter al stafetei torței olimpice, cu drept de utilizare a imaginii torței. Ei nu au însă dreptul de a crea copii ale torței olimpice. Comitetele Olimpice Naționale nu au dreptul de utilizare a flăcării în scopuri comerciale.

Antrenor Emerit **Mihail Dumitru**

Urmare din pagina 7

Alarmă pentru rugby...

Din păcate, nici la acest capitol rugby-ul din Brăila nu stă prea bine. Faptul că în prezent activitatea de la RC Brăila presupune mai mult voluntariat din partea câtorva persoane care indeplinesc toate acele funcțiuni menționate anterior face ca activitatea rugbistică să devină neatractivă pentru sportivi și public. Într-adevăr, toată activitatea clubului este rezolvată de 2-3 persoane care alocă o parte din timpul lor liber pentru a activa și colabora la pregătirea sportivilor, a terenului de joc și a altor activități administrative sau de pregătire de specialitate. Nu este mai puțin adevărat că mulți dintre foștii rugbiști ai clubului ar putea ajuta însă aceștia au plecat din Brăila iar vechii antrenori au ajuns la o vârstă care nu le mai permite să activeze sau, mai trist, nu se mai găsesc printre cei vii.

CADRU INSTUȚIONALIZAT

Aruncând o privire în curtea celorlalte grupări sportive rugbistice de juniori din țară observăm că acolo unde au apărut rezultate bune jucătorii sunt cooptați în cadrul liceelor sportive sau al altor tipuri de licee ceea ce duce la o activitatea mult mai ușoară și performantă, atât în organizarea antrenamentelor cât și la participarea în competiții. În același timp, factorul “școală” face ca jucătorii să petreacă mai mult timp impreună, reușindu-se în acest fel o mai bună omogenizare și sudare a relațiilor din cadrul grupului de lucru, aspect extrem de important în jocurile de echipă.

Brăila a avut în perioada anilor 2007-2012 o grupă de rugby în cadrul Liceului cu Program Sportiv, atunci evidențiindu-se o altă calitate a muncii și s-a reușit formarea unor jucători valoroși care au obținut bune performanțe și promovarea la echipe de seniori sau echipa națională. Din păcate a fost o acțiune singulară și faptul că această grupă de rugby a dispărut a însemnat un recul pentru clubul nostru dar și pentru rugby-ul brăilean.

Cumulat cu absența dotărilor și a bazei materiale, toate aspectele prezentate până acum transformă activitatea de selecție într-o misiune imposibilă ducând la restrângerea dramatică a ariei de selecție.

RESURSE FINANCIARE.

Ca in mai toate activitățile sportive de performanță, rugby-ul presupune alocarea unor sume necesare pentru desfășurarea activității la un nivel corespunzător.

R.C.Brăila este considerat un club particular nonprofit care reușește să-și acopere cheltuielile cu ajutorul sponsorilor sau cel mult cu sprijinului financiar acordat de Primăria Municipiului Brăila și a altor colaboratori care ne ajută sub diferite forme (L.P.S. Brăila, D.J.S.T-Brăila, etc.)

Cu aceste susțineri reușim să acoperim ceea ce inseamnă calendar competițional și, într-o mică măsură, achiziționarea de materiale sportive. La toate acestea se adaugă intreținerea bazei sportive și dezvoltarea ei la un nivel cerut de regulamentele sportive. Acest aspect este însă foarte greu de realizat, dacă nu chiar imposibil, datorită sumelor consistente care ar trebui investite.

Desigur, unii vor spune că toate aceste probleme se regăsesc într-o mai mică sau mai mare măsură în viața fiecărui club sportiv dar situația rugbyului brăilean este cu adevărat ingrijorătoare.

Ce este de făcut?

În opinia noastră, factorii decizionali și Administrația Publică Locală ar putea și ar trebui să intervină, să ajute și să sprijine dezvoltarea rugbyului în Brăila (Primăria Municipiului, Consiliul Județean, Inspectoratul școlar Județean, Direcția Județeană pentru Sport și Tineret, Federația Română de Rugby). Comasat, un efort comun la care să se adauge și efortul sponsorilor locali sau iubitorilor acestui sport la Brăila, ar putea duce la un reviriment al rugby-ului.

Probabil că o nouă discuție la masa rotundă cu toți acești factori (D.J.S.T. Brăila a incercat acest demers în urmă cu câțiva ani și a strâns la masa discuțiilor reprezentanți ai factorilor implicați din destinele rugby-ului. Din păcate, discuțiile ulterioare acestei prime intâlniri nu au mai avut loc și lucrurile au revenit la situația anterioară) ar putea duce la găsirea soluțiilor și a modalităților de revigorare a acestui sport.

Concluzionam cu regret că, pentru rugby-ul brăilean acum este al doisprezecelea ceas iar orice altă tergiversare sau lipsă de acțiune va duce la dispariția unui sport care a a implinit 58 de ani de existență și care a contribuit la patrimoniul sportiv al Brăilei. Nu ar fi păcat? **[L.D.N.]**

Baschet cu inima...

urmare din pagina 12

În forma sa organizată, în perioada 1970-1980, baschetul a funcționat în Brăila și fiindcă a luat ființă la Liceul cu Program Sportiv o secție de baschet. La începutul anilor 80, din cauza unor neînțelegeri între oamenii care reprezentau acest sport, secția de baschet a fost desființată iar consecințele s-au văzut: baschetul a dispărut la nivel de performanță. Pasiunea pentru baschet a continuat să funcționeze în școli. Din anii '80 și până în 2005 a fost o perioadă de secetă în baschetul brăilean de performanță, singurele evenimente desfășurându-se în cadrul competițiilor dintre liceele non profil sau dintre școlile generale din județ.

Datorită unor oameni care iubeau acest sport s-a reușit menținerea unui grad minim de cultură în ceea ce privește baschetul și s-a ținut aprinsă flacăra spiritului acestui extraordinar sport (n.r. de menționat este contribuția învățătorului Constantin Chisău din localitatea Mircea Vodă care a format an de an, după 1989, echipe de baschet la școala din localitate și a organizat 13 ediții ale competiției Cupa Vulturii, un brand pentru baschetul gimnazial brăilean).

În 2005, din inițiativă unor tineri de excepție, care cândva au făcut parte din cadrul echipelor liceene și, mai departe, după absolvirea liceului, au activat la diverse cluburi profesioniste din București și din provincie, a luat ființă "Baschet Club Municipal Brăila". Această echipă a fost formată în doar câteva săptămâni, neavând timpul necesar pentru o pregătire fizică și tactică adecvată. Prestația jucătorilor a fost însă una onorabilă, având în vedere și faptul că aceștia erau înarmați doar cu experiența acumulată de-a lungul anilor. După un an de activitate, în care susținerea financiară a venit din buzunarul fiecărui jucător, clubul a încetat activitatea datorită problemelor financiare.

Continuitatea baschetului brăilean vine însă din... Galați. Constatând vidul de ofertă în domeniul baschetului dar și cererea foarte mare a brăilenilor, își face apariția în peisajul sportiv brăilean: clubul Cuza Sport Brăila, fondat de "gălățeanul" Mircea Totolici, adoptat rapid de Brăila și de cunoscătorii în domeniu.

În timp ce BCM Brăila murea, se năștea CS Cuza Sport Brăila, club care dorea să pregătească copiii brăileni pentru performanță în baschet.

La început au fost doi oameni în conducerea acestor grupe de copii (Mircea Totolici - fondatorul clubului și Radu Rugiubei - antrenor). Fiindcă nu puteau să facă față numărului mare de copii doritori să practice baschetul, a fost cooptat în echipa de antrenori și Micu Petrișor (unul dintre fondatorii BCM Brăila). Cuza Sport activează și în prezent având grupe de copii stabilite pe categorii de vârstă de la cei mici până la cei mari (7-8 ani, 16-17 ani).

În cei aproape 7 ani de activitate au fost atinse diverse nivele de performanță la nivel de copii și juniori, performanțe cu care orașul Brăila se poate mândri.

În baschet lucrurile nu se fac cu "jumătate de inimă"

Marele baschetbalist Michael Jordan credea că "...Dacă te implici în muncă, rezultatele vor veni. Eu nu fac lucrurile cu jumătate de inimă, spunea Jordan. Fiindcă știu că dacă le fac așa, atunci mă pot aștepta la jumătăți de rezultate." (n.r. - I've always believed that if you putin the work, the results will come. I don't do things half-heartedly. Because I know if I do, then I can expect half-hearted results.)

Evident, baschetul te poate învăța să trăiești prin victorie, prin înfrângere, te poate învăța să iubești o valoare, să o prețuiești și, totodată, să o transmiți mai departe. În calitate de antrenor, practicant și iubitor al acestui fenomen, am un sfat pentru voi: să aveți încredere și să mergeți să încercați să practicați acest sport pentru că veți avea numai și numai de învățat și câștigat. Chiar dacă nu aveți "datele" fizice necesare pentru performanță, baschetul poate fi învățat și practicat de toată lumea, chiar și de persoanele cu handicap, trebuie doar să vreți și să aveți curajul necesar fiindcă odată învățat, baschetul se trăiește cu inima întreagă. **[P.M.]**

Colectivul redacțional

- Coordonator număr:
Mircea Cărbunaru
- Colaboratori:
Ana-Maria Niculescu
Florentina Ion
Ionel Iuga
Nicolae Iorga
Lucian Dan Niculescu
Mihail Dumitru
Petrișor Micu
- Corectura:
Florentina Toader
- Tehnoredactare și concepție grafica:
Mircea Cărbunaru

- Publicație finanțată și realizată de **Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Brăila,**
- Conducător instituție:
Eduard-Anton Puiu
Director executiv adjunct:
Nicușor Hagiu
- Birou Sport DJST:
Păunița Iuga
Corina Andronache
Mircea Cărbunaru

ISSN 2067 - 5585

E-mail: dsjbraila@upcmail.ro; dsjbraila@gmail.com
Tel/fax:0239612006; URL:www.dtsj.braila.net

Nicolae Rainea - cel mai bun arbitru român din istorie împlinește 80 de ani

Nicolae Rainea s-a născut pe 19 noiembrie 1933, la Brăila. A jucat 10 ani fotbal la Laminorul Brăila, Metalul Piatra Neamț și Constructorul Bîrlad. A început să arbitreze în anul 1959 și a condus 267 de partide în prima divizie fotbalistică. A fost arbitru FIFA 17 ani, timp în care a condus peste 115 meciuri internaționale. **A arbitrat la 3 ediții de Campionat Mondial consecutive (1974, 1978, 1982)**, doar alți doi arbitri din lume având această performanță: ungurul Karolay Palotai și francezul Joel Quiniou. La CM a arbitrat meciuri de top precum Olanda - Uruguay, Italia - Argentina, Italia Franța. A arbitrat finala Campionatului European 1980: RFG - Belgia 2-1. A condus finala Cupei Campionilor Europeni 1983: Hamburg - Juventus 1-0; A fost delegat la finala Cupei UEFA 1978: PSV - Bastia 3-0; A oficiat și la Supercupa Europei 1978: Liverpool - Anderlecht 2-1. Îi dorim "La mulți ani!" din inimă. **C.M.**

Foto: Kevin Keegan, Nicolae Rainea, Dino Zoff

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

Fair Play

și

Toleranță

Sportiv și gentleman

D.J.S.T. BRAILA

CAMPANIE ORGANIZATĂ DE
DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU
SPORT ȘI TINERET BRĂILA
www.dtsj.braila.net

Designed by DJST Braila MC